

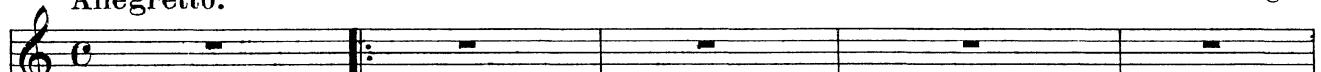
“Mor Britta.”

(F. A. Dahlgren.)

Allegretto.

W. Peterson - Berger.

Sang.

Piano.

mp

rit.

Mor Brit-ta va så fat-ti å sto-ga, som ho satt i, knafft sför-re än en så,
 Ho plåc-ka bär, blann an-ne; två skäl ling för e kan-ne va allt ho bru-ka fä,
 Hvar som ho geck å knal-le ho sa “Gu sign!” ôt al-le; hur då-litt ho kunn’ må,

men ho va nöjd än-då,
 men ho va nöjd än-då,
 så va ho nöjd än-då,

men ho va nöjd än-då.
 men ho va nöjd än-då
 sa va ho nöjd än-då.

Fast klä-ra bar’ va lap-per å skon-na ut-ta kap-per å sô-laan mäst åt -
 A gran-ris bruk’t ho nöp-pe; ho feck sej för e skôp-pe en brö-beft’ el-ler
 En gång te henn’ ja’ tit-ta: “Hur le-ver ni Mor Brit-ta?” “Gu sign!” mår som en

ritard.

a tempo

tå,
två,
greev,

så va ho nöjd än - då _____ så va ho
å ho va nöjd mä så _____ å ho v
ja' ä så nöjd te leev', _____ ja' ä sa

1. 2.

nöjd än - då.
nöjd me så.
nöjd te

3.

leev!

En ann-gang dit ja' tit - ta:
Gu sign! har in - ga nö, ja

"Ä ni så sjuk, mor Brit - ta?"

ä så nöjd te dö, _____ ja ä så nöjd te dö.